

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26.01.1998, sp. zn. 3 To 999/97, ECLI:CZ:KSCB:1998:3.TO.999.1997.1

Číslo: 27/1999

Právní věta: Úmysl pachatele trestného činu neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1, alinei druhé, tr. zák. se musí vztahovat i na způsobení škody nikoli malé, neboť jde o formální znak základní skutkové podstaty tohoto trestného činu. O tuto formu zavinění zpravidla nepůjde, pokud škoda při neoprávněném užívání cizího motorového vozidla byla způsobena dopravní nehodou.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 26.01.1998

Spisová značka: 3 To 999/97

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Neoprávněné užívání cizí věci

Předpisy: 140/1961 Sb. § 3 odst. 3 140/1961 Sb. § 249 odst. 1 alinea druhá

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil k odvolání obžalovaného rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 10. 1997 sp. zn. 1 T 150/96 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 10. 1997 sp. zn. 1 T 150/96 byl obžalovaný J. D. uznán vinným trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák. a trestným činem neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák. a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody na devět měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou a půl roku. Podle § 59 odst. 2 tr. zák. byla obžalovanému uložena povinnost, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému dále uložena povinnost uhradit poškozenému B. B. škodu ve výši 35 740 Kč, přičemž byl tento poškozený se zbytkem uplatněného požadavku na náhradu škody podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák. dopustil tím, že počátkem měsíce ledna 1995 v Č. jako soukromý podnikatel v oblasti oprav motorových vozidel převzal do opravy osobní automobil zn. Lancia majitele B. B. a jako zálohu

na zadanou opravu a nákup náhradních dílů i peněžní částku ve výši 83 000 Kč. Přes opakované urgencyy majitele o provedení opravy a žádosti o zrušení zakázky a vrácení peněz tak neučinil, takže si majitel v prosinci 1995 odvezl neopravené vozidlo zpět a obžalovaný mu tak dluží částku ve výši 75 740 Kč.

Trestného činu neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák. se obžalovaný podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tím, že dne 18. 1. 1995 v Č. B. převzal jako soukromý podnikatel k opravě autorádia osobní automobil Ford Escort majitelky D. H. a přes její výslovný zákaz uskutečnil s vozidlem jízdu z Č. do N., přičemž s vozidlem havaroval a způsobil na něm škodu ve výši nejméně 74 400 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání. Prostřednictvím svého obhájce napadl výrok o trestu. Poukázal na okolnosti činů, jimiž byl uznán vinným, a na to, že má zájem způsobenou škodu uhradit. Škodu na vozidle poškozené způsobil při kolizi s vysokou zvěří - šlo o nešťastnou náhodu. Všechny okolnosti svědčící v jeho prospěch okresní soud podle názoru obžalovaného nedostatečně zvážil. Navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a uložil mu trest o jeden až dva měsíce nižší, a zejména, aby jeho výkon odložil na kratší zkušební dobu dvaceti až dvaceti čtyř měsíců.

Krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo, a přihlížel zejména i k tomu, zda nedošlo k vadám, jež odvoláním výslovně vytykány nebyly. Učinil tak v neveřejném zasedání ve smyslu § 263 písm. b) tr. ř., neboť zjistil vady, kterými trpělo řízení předcházející napadenému rozsudku, jež by nebylo možno odstranit ve veřejném zasedání.

Je především třeba konstatovat, že zejména řízení před okresním soudem neproběhlo takovým způsobem, aby bylo možno ve věci objektivně rozhodnout. Okresní soud při hlavním líčení vyslechl osobně pouze obžalovaného J. D. a poškozenou D. H. Protokoly o výpovědích všech dalších osob vyslechnutých v přípravném řízení okresní soud přečetl podle § 211 odst. 1 tr. ř. Takový postup nebyl namísto s ohledem na nejednoznačnost důkazů opatřených v přípravném řízení v této trestní věci. Krajský soud zejména považuje za nedostatek to, že podrobněji nebyl vyslechnut sám obžalovaný k jednání, kterého se měl dopustit ke škodě poškozeného B. B., že nebyl vyslechnut posledně jmenovaný poškozený, a rovněž je třeba považovat za potřebné osobně podrobněji vyslechnout svědka J. D.

K takovému závěru krajský soud dospěl zejména s ohledem na tu skutečnost, že je potřeba se podrobněji zabývat okolnostmi, za kterých obžalovaný převzal od poškozeného B. B. havarované motorové vozidlo a pak určitou finanční částku určenou k opravě vozidla. Na základě dosud provedených důkazů se totiž závěr okresního soudu o naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák. jeví přinejmenším předčasný.

Krajský soud pak podrobně vysvětlil, jaké shledal nedostatky ve skutkových zjištěních týkajících se tohoto činu.

Pochybení krajský soud zjistil, i pokud jde o druhý skutek. Zásadní pochybnosti nevznikají o tom, že skutek se stal způsobem, jak jej ve výroku napadeného rozsudku zjistil okresní soud. Jednoznačně nejsou objasněny okolnosti havárie obžalovaného s vozidlem poškozené. Právě objasnění těchto okolností je však značně významné, a to z hlediska právní kvalifikace - jak bude dále uvedeno. Okresní soud měl v této souvislosti proto podrobněji vyslechnout svědka J. D., který měl být autohavárii přítomen.

Okresní soud při právním posouzení zjištěného skutku totiž přehlédl jednu podstatnou věc. Trestného činu neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1, alinei druhé, tr. zák. se dopustí ten, kdo na cizím majetku způsobí škodu nikoli malou tím, že neoprávněně takových věcí (cizí věci nikoli malé hodnoty nebo motorové vozidlo, což vyplývá z § 249 odst. 1, alinei první, tr. zák.), které mu byly svěřeny, přechodně užívá. Z popsané skutkové podstaty s přihlédnutím k ustanovení § 3 odst. 3 tr. zák. však vyplývá, že jde o trestný čin úmyslný, přičemž úmysl pachatele se musí vztahovat i na způsobení škody nikoli malé, neboť jde o znak základní skutkové podstaty. Podle § 3 odst. 3 tr. zák. je totiž k trestnosti činu třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li tento zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti. Vzhledem k tomu, že jde o základní skutkovou podstatu, nelze v tomto případě aplikovat ustanovení § 6 tr. zák.

Ze shora popsaného stavu je tedy zřejmé, že v projednávaném případě sice činem obžalovaného byla nepochybně způsobena škoda nikoli malá, což je dostatečně objasněno ve věci opatřeným znaleckým posudkem, ale vznikají pochybnosti o tom, zda rovněž způsobení této škody je pokryto úmyslným zaviněním obžalovaného alespoň podle ustanovení § 4 písm. b) tr. zák. Výsledky dosavadního dokazování spíše svědčí o opaku. Právě vzhledem k tomu považuje krajský soud za potřebné podrobněji vyslechnout nejen obžalovaného, ale rovněž svědka J. D.

Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a věc vrátil okresnímu soudu, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.